

Η βέρα της γιαγιάς μου, ενδύμιο αγαπημένο

Της Ρένας Γιαβρή

Από μικρή ηλικία, στο χωριό Κυθρέα, άκουγα την ιστορία για τη βέρα της γιαγιάς μου. Μου άρεσε να την ρωτώ για να μαθαίνω όλες τις λεπτομέρειες. Η γιαγιά Ειρήνη Γρηγορίου, από την ενορία Συρκανιά, γεννήθηκε το 1913. Το 1939 παντρεύτηκε τον Παύλο Χόππαρα από την ίδια ενορία ενώ τον ίδιο χρόνο με την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η ανθρωπότητα έμπαινε στη δίνη μιας μεγάλης περιπέτειας, αντιμέτωπη με τις δυνάμεις του Άξονα. Η Ιταλία του Μουσολίνι είχε εισβάλει στην Ελλάδα ενώ η Γερμανία του Αδόλφου Χίτλερ καρδοκούσε. Στο άκουσμα αυτό χιλιάδες Κύπριοι έτρεξαν στο πλευρό της Ελλάδας, για να την στηρίξουν, αλλά και για να πολεμήσουν ενάντια στο φασισμό.

Πολλοί Κύπριοι μάλιστα έδωσαν όλα τα πολύτιμά τιμαλφή τους, για να ενισχύσουν τον αγώνα. Ανάμεσά τους και η γιαγιά Ειρήνη, που έδωσε αμέσως τη βέρα της, καθώς και άλλα πολύτιμα αντικείμενα. Στη δέση της χρυσής βέρας, πήρε μια άλλη ασημένια που είχε μέσα χαραγμένη τη φράση «Υπέρ του Αγώνα», 1939. Με τον τρόπο αυτό, ολοκληρωνόταν και ένα όραμα της γιαγιάς μου καθώς και χιλιάδων άλλων Κυπρίων, για Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, μετά το τέλος του πολέμου. Η διάψευση του οράματος αυτού και η μετέπειτα εξέλιξη της πορείας των Αγώνων των Κυπρίων δεν οδήγησαν τη γιαγιά μου ποτέ στην άρνηση για το ιδανικό της ελευθερίας. Η βέρα της γιαγιάς μου μάλιστα απέκτησε μεγαλύτερη ακόμη σημασία, αφού κατάφερε να την διασώσει κατά τη διάρκεια του πολέμου, το 1974, όταν φεύγοντας από το χωριό μας άφησε πίσω σχεδόν όλη της τη ζωή.

Την φορούσε όλα τα χρόνια της προσφυγιάς και λίγο πριν πεθάνει την έβγαλε και την έδωσε σε μένα. Είναι ένα από τα αντικείμενα που κρατούν τη μνήμη της ανεξίτηλη. Κάθε φορά μάλιστα που διδάσκω για τον Β΄ Π΄ Π΄ και την προσφορά της Κύπρου στον αγώνα για την παγκόσμια ειρήνη, θυμάμαι τη γιαγιά μου και διηγούμαι την ιστορία στους μαθητές μου, κρατώντας τη βέρα στα χέρια μου, ως απόδειξη και τεκμήριο. Η βέρα, σημαντικό ενδύμιο από το πέρασμα της γιαγιάς από τον κόσμο, φανερώνει την αφοσίωση και τον αγώνα των Κυπρίων για ελευθερία. Φανερώνει ακόμη την αγνότητα και την ανιδιοτελή προσφορά των απλών ανθρώπων του τόπου μας και την προσήλωσή τους στα μεγάλα ιδανικά της ελευθερίας και της ειρήνης. Η βέρα της γιαγιάς μου, που την φυλάω σαν

ιερό κειμήλιο, σαν ενδύμιο αγαπημένο, μου θυμίζει τις ιστορίες που άκουγα μικρή, μου φέρνει στη μνήμη το χωριό μου, τα γιασεμιά και τα αρώματα, το νερό του Κεφαλόβρυσου και το αγέρωχο βλέμμα της οροσειράς του Πενταδάκτυλου. Ας είναι καλά εκεί που βρίσκεται η γιαγιά Ειρήνη. Αιωνία της η μνήμη.